

Zlato kralja Matjaža

Nekoč je živela revna deklica, ki ni imela ne očeta ne matere. Čisto sama je skrbela zase, pa se je zgodilo, da ji je ravno na zadnji dan starega leta zmanjkalo dračja. »Do gozda stopim,« si je rekla. »Nekaj suhih vej bom že našla, da podkurim z njimi.« In se je odpravila v gozd.

Hodi, hodi, pobira dračje – pa pred seboj kar naenkrat zagleda veliko votlino.

»Čudno,« si reče deklica. »Tako velika votlina, pa je nisem opazila še nikoli. Le kaj je v njej?«

Tako radovedna je bila, da je pokukala vanjo. Pa ni videla nič. Zato je stopila naprej in bolj ko je hodila, večja je postajala votlina. Na vsem lepem je deklica pred seboj zagledala mogočno kamnito mizo.

Za mizo je sedel velik mož z zlato krono na glavi. Sam kralj Matjaž je bil. Sklanjal se je nad mizo in spal. Tako dolgo je že spal, da so se mu brki že sedemkrat ovili okoli mize: trikrat in trikrat in še enkrat. »Spi,« si je tiho rekla deklica in previdno stopila dalje. Za kraljem Matjažem je zagledala veliko vojsko, a vsi vojščaki so spali. Ta je slonel ob steni, oni se je naslanjal na konja, ta je ležal na svojem plašču, spet drugi kar na tleh. In nobeden se ni niti malo premaknil.

Deklica je gledala njihovo lepo opravo, gledala je njihove zdrave in močne konje, pa se ji je pogled ustavil na kupu sena.

»Glej no,« si je rekla, »kako nenavadno rumeno seno!« In kdo ve zakaj se je

sklonila, pobrala je šop sena in ga položila v predpasnik. Ko je po njem segla še enkrat, je nehote prijela tudi za konjsko verigo.

Čisto počasi jo je položila nazaj, a veriga je vseeno zarožljala tako glasno, da se je stresla cela votlina. Vsi vojščaki so se premaknili. Kralj Matjaž je odprl oči in začudeno pogledal naokrog.

Deklica pa je prestrašeno poskočila in stekla iz votline. Šele ko je pritekla do znane poti, si je upala ozreti. In kaj je zagledala? Da ni votline nikjer več. Na njenem mestu se je dvigalo samo ostro sivo skalovje. Zdaj se je šele prestrašila! Tekla je, tekla, čisto do doma. In šele ko je za sabo zaprla vrata, je začutila, da je njen predpasnik medtem postal čudno težak.

Položila ga je na mizo, ga razgrnila in res v njem ni našla sena. Samo čisto zlato se ji je zableščalo pred očmi. Zlato kralja Matjaža.

Seveda so to izvedeli tudi drugi ljudje. Še marsikateri se je trudil, da bi prišel v Matjaževo votlino, pa ni uspelo še nikomur. Kajti vanjo lahko pride le tisti, ki si res želi, da bi se kralj Matjaž spet vrnil. In še to ne vsak. Le tisti, ki se pred sivim skalovjem znajde na zadnji dan starega leta, pa še sam ne ve, kdaj in kako. Prav zares.

Naloge:

Odgovori na vprašanja:

- Zakaj se dekle zadnji dan starega leta odpravi v gozd?
- Po čem dekle ugotovi, da kralj Matjaž že dolgo spi?
- Zakaj se kralj Matjaž in njegovi vojščaki prebudijo?
- Kdo bi lahko prišel v Matjaževo votlino?

Še enkrat preberi, kaj je dekle videlo v votlini. Nariši ta nenavaden prizor.

Dekle je z rožljanjem konjske verige prebudilo kralja Matjaža, ki je začudeno pogledal okoli sebe. Premisli, kako bi se ta odzval na hrup in neznano dekle. Zapiši, kako bi lahko potekal pogovor med deklico in kraljem Matjažem. Predstavi ga razredu.

S sošolko oz. sošolcem se pogovarjaj:

- ♦ Je dekle pogumno ali nepremišljeno? Zakaj?
- ♦ Zakaj kralj Matjaž in njegovi vojaki tako dolgo spiyo? Kakšen pomen bi to lahko imelo?
- ♦ Kaj bi storil_a ti z zlatom, če bi ga našel_a?

V razredu razpravljajte, če je besedilo Zlato kralja Matjaža pravljica. Poskusite poiskati nekaj značilnosti pravljič – resničnost se meša s čudežnimi dogodki; kraj in čas nista določena; osebe nimajo lastnih imen ali so izmišljene; pravljična bitja, živali in predmeti imajo čudežno moč; pojavijo se pravljična števila; čudodelni predmeti v pravem trenutku pridejo v prave roke; dobro vedno zmaga; konec je srečen.

Nadaljuj pravljico in opiši, kaj se zgodi, ko se kralj Matjaž zbudi. Pri tem upoštevaj vsaj eno značilnost pravljič.